

DIREKTØR CARL SCHULZ

Trondhjems Turistforenings formann 1887—1905.
Æresmedlem fra 1907.

Initiativet til dannelse av en turistforening for Trondhjem og Trøndelag utgikk oprinnelig fra den private forening U. C. D. hvor Carl Schulz også dengang var et ivrigt medlem.

Det var en selvfølgelighet at Schulz blev den første formann; full av ideer, energisk og interessert som han var førte han foreningen myndig og sikkert gjennem den første vanskelige tid. I de atten år han stod i spissen drev han et intenst oplysningsarbeide i bygd og by til fremme av turistsaken, bygget hytter, vardet veier og utgav reisehåndbøker.

Carl Schulz er fremdeles et interessert medlem av vår forening. Hans spenstige skikkelse som alderen synes å ha gått spørlost forbi, bærer preg av et sundt og rikt friluftsliv.

Vi ønsker ham et langt og behageligt otium.

Fridtjov Brun.

Fra Svalbaren

DRAUGENATT

Storm utmed sjøkanten.
Draugevær!

Havet er lurvet og himlen er laset,
sjøer og skyer på vandring mot land.
Draugen går løs — og demonen er maset,
bryter sig brøite i brott og i brand,
dundrer og durer
sin selsomme sang,
ligger og lurer
i tuster av tang.

*Ut over havranden, inn fra det fjerne
lyser en lampe som blusser i blink,
øigarens ytterste, ødslige stjerne —
veiløsevokteren varsler med vink:
Draugen er farlig
idag som igår —
vill eller varlig,
han tar hvad han når!*

*Månen er kovnet og stjernene sluknet.
Storhavet står i et endeløst rokk,
holmene, skjærrene, allting er druknet.
Den som er vågall — idag får han nok!
Hivende, huggende
sjøskavlehav —
ravende, ruggende
taregrunnsgrav!*

*Midt mellem fallene famler en skute,
slører på slump efter brenningebrak.
Draugemål knurrer derinne, derute —
tanggrodde fangarmer vrenger et vrak.
Uvett og villske
som aldri går trett,
argskap og illske —
til draugen blit mett!*

*Natt mellem skjærene.
Draugenatt!*

Carl Dons.

FJELLSKITURENES 40 ÅRS JUBILEUM

AV E. A. TØNSETH

Det er ikke bare Turistforeningen som kan feire 40 års jubileum i år, det er også 40 år siden de første «turist»-skiturer til fjells ble gjort her i landet.

Først av Fritjof Nansen fra Bergen over Hardangervidda til Oslo i januar 1887 og så i slutten av mars av daværende løitnant Dietrichson og undertegnede fra Røros til Meråker.

Der fantes dengang ikke rektangelkarter over disse trakter, Turistforeningen var ennu ikke stiftet, Nedalen ikke «opdaget». Disse vidder var ennu et terra incognita. Vi hadde kun det gamle amtskart å legge vår plan etter. Den rette linje mellom Røros—Stugudal—Meråker viste N.—22° NO. Det var hvad vi hadde å gå etter.

Vinteren hadde vært så snebar at selv løitnant Dietrichson, som tjenstgjorde ved underoffisersskolen, kun hadde vært tre ganger ute på ski forut, så vi var begge aldeles utrenet.

I mine «Optegnelser» fra mitt jæger- og omstreiferliv finner jeg følgende beskrivelse av turen:

Fredag den 26. mars reiste vi med hurtigtoget kl. 10 aften til Røros, hvor vi ankom kl. 4 lørdag morgen.

Vår utrustning bestod av et sett underklær, 1 kg. chokolade, 1 kg. biff, 2 gropkaker og 1 fl. konjak.

Dietrichson hadde telemarksski og skisko, jeg leksværski og finnssko, begge med spanskrørbindinger. Vi vilde prøve, hvad der egnet sig best for fjellturer.

Efter å ha inntatt en solid frokost startet vi fra Røros kirke kl. 5 med kurs på Stugudal N 22° NO. Termometret viste +7°